

La pèrdua d'Andrei ZDANOV

teòric del marxisme
home d'acció
defensor de Leningrad
gran dirigent dels
pobles de la U.R.S.S.
EXEMPLE DE TOT EL
PROLETARIAT MUNDIAL

Lluita

Proletaris de tots els països, uniu-vos!

Organ del Partit Socialista Unificat de Catalunya

SETMANARI - Num 169 - Preu 10 fr. - 8 de setembre del 1948 - Redacció i Administració: 33, r. de la Grange-aux-Belles, Paris-X^e

En el 53 aniversari de Joan COMORERA

Una salutació del Comitè
Central del P.S.U. de C.
que interpreta el sentiment
de tot el Partit

"Un fidel deixeble i company d'armes del gran Stalin"

diuen els companys de Zdanov en llur nota necrològica

Signada per Stalin i els altres companys de lluita de Zdanov, dirigents del Partit i membres del Govern, Ràdio Moscou ha donat a conèixer la següent nota necrològica:

« El 31 d'agost, després d'una llarga i dolorosa malaltia, ha mort un dels més destacats organitzadors, dirigents del Partit Comunista i de l'Estat soviètic, membre del Buró Polític i secretari del Comitè Central del Partit Comunista (b) de la U. R. S. S., diputat al Soviet Suprem de la Unió Soviètica i coronel general company Andrei Zdanov.

Andrei Zdanov va néixer el 26 de febrer del 1896 a la ciutat de Mariopol en la família d'un inspector d'escoles nacionals. L'any 1912, essent un jove de 16 anys, després del trasllat del seu pare, s'incorpora al moviment revolucionari i forma part dels cercles social-democràtics de la joventut estudiantil, primer a la ciutat de Calinin. Zdanov ingressa a les rengleres del Partit Comunista l'any 1915, portà a cap un treball actiu del Partit en el districte obrer de la ciutat de Tven i no tardà a transformar-se en un treballador del Partit.

En el període de la primera guerra mundial, fou mobilitzat per l'exèrcit, on realitzà propaganda bol-

xevic entre els soldats; prengué part en la preparació i realització de la Gran Revolució Socialista d'Octubre en els Urals. En els anys de la guerra civil és dedicada a la tasca de l'educació política de les unitats de l'Exèrcit Roig; enemics que realitzà treballs del Partit i dels Soviets en els Urals i a Tver.

En 1922, el company Zdanov ocupà el càrrec de secretari del C. E. del Soviet de Tver. En el període comprès entre els anys 1924 i 1934, treballà en la Direcció del Partit en el territori de Gorqui.

En el XIV Congrés va ésser elegit candidat a membre del C. C.; en el XVI Congrés, membre del Comitè Central i, després del XVII Congrés, fou elegit secretari del Comitè Central i candidat a membre del Buró Polític del C. C. del Partit Comunista (b) de la U. R. S. S.

El company Zdanov portà a cap una gran tasca del Partit i estatal, i dedicà molta atenció als problemes de la ideologia i de la teoria marxista-leninista. En la seva intervenció en el primer Congrés dels escriptors soviètics, assenyalà les tasques més importants per al desenvolupament de la literatura soviètica.

En el mes de desembre del 1934, després de l'assassinat de Kirov, el

Partit envià Zdanov a treballar a l'organització del Partit a Leningrad, al front del qual va estar durant el període de 1934 al 1944 inclusiu. Zdanov, amb la passió patriòtica que li era peculiar, després de l'escalfament dels hipòcrites i traïdors trotsquistes i zinovietistes, un encara més estretament els bolxevics de Leningrad al voltant del Comitè Central i del company Stalin.

En vigílies del XVIII Congrés es va confiar a Zdanov la tasca de la direcció dels treballs d'agitació i propaganda. Zdanov participà també en el XVIII Congrés fent l'informe sobre els problemes de l'organització del Partit. Zdanov posava tota la seva ànima en el compliment de qual-sevol tasca del Partit.

Després del XVIII Congrés, Zdanov fou elegit membre del Buró Polític del Comitè Central del Partit Comunista (b) de la U. R. S. S.

En els anys de la gran guerra pàtria, el Partit i el Govern varen confiar al company Zdanov l'organització de la defensa de Leningrad. Realitzant les indicacions del Comitè Central i del company Stalin, els bolxevics de Leningrad, acablats pel company Zdanov, foren l'ànima de l'heroica defensa de la ciutat de Lenin. Per la seva tasca en el front de Leningrad, primerament va rebre el grau de tinent general i, més tard el de coronel general. Per la seva destacada tasca de Partit i militar, el company Zdanov ha estat condecorat amb dos Ordres de Lenin, l'Ordre de la Bandera Roja, l'Ordre de Suvarov i de Kutusov, totes elles de primer grau i amb la de la Bandera Roja del Treball.

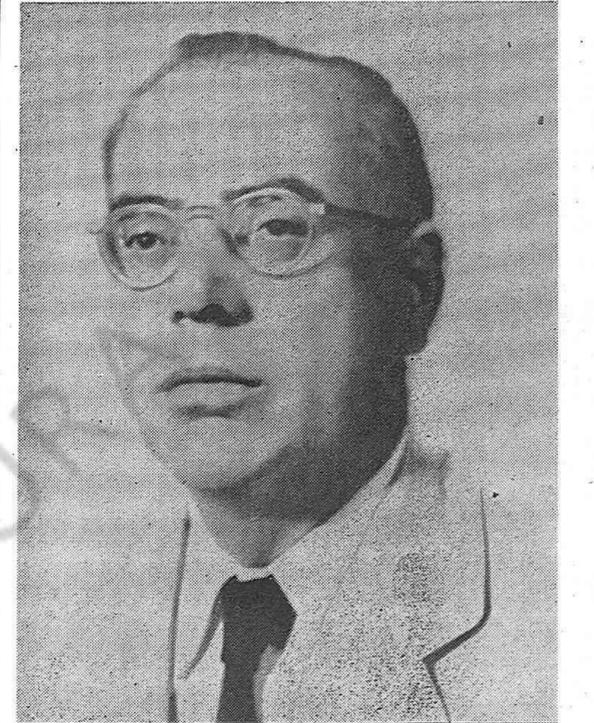
Després de la victòria de la gran guerra pàtria, quan el Partit i el poble tornaren a la reconstrucció pacífica, els seus informes i treballs ideològics ocuparen un lloc destacat en la vida del Partit i del país.

Eminent teòric marxista, destacat propagandista de les idees del Partit i Stalin, va realitzar treballs sobre les qüestions de la literatura, l'art i la situació internacional.

Andrei Zdanov va estar en el primer rengle de les figures dirigents del moviment obrer internacional, les seves intervencions són mundialment conegudes pels treballadors de tots els països.

Fidel deixeble i company d'armes del gran Stalin, el company Zdanov lluitava amb ardent energia per la causa del comunisme; mai no va regatejar ni esforços ni salut. La seva fogosa vida i la seva activitat és un exemple d'abnegació al servei del Partit i del poble. Va fer-se mereixedor a l'ardent estima del Partit i de tots els treballadors, per la seva fidelitat il·limitada a la gran causa de Lenin i Stalin, pel seu profund amor a la pàtria i al poble. La seva cap desviació de la línia general del Partit. Adéu, volgut amic i company de lluita!

Stalin, Molotov, Svernik, Adreiev, Berta, Bujanin, Meznesinski, Vorotnikov, Kaganovitz, Kuznetsov, Malenkov, Mikoiian, Ponomorenko, Popov, Suslov, Khrutxev

« Company Joan COMORERA
secretari general del Partit Socialista Unificat de
Catalunya.

Estimat company,

Segurs d'interpretar el sentiment unànime del Partit, amb motiu del seu 53 aniversari l'expressem, en nom de tots els militants, la profunda estimació que sentim per tu, convençuts que, com fins ara, menaràs el Partit en el camí d'unir la classe obrera i les forces catalanes antifranquistes en la lluita intransigent contra el franco-falangisme i les maniobres imperialistes reaccionàries de capitulació, pel restabliment de la República democràtica, les llibertats nacionals de Catalunya i la independència i sobirania d'Espanya.

Sota la teva direcció el Partit reforça poderosament la seva formació teòrica i orgànica, marxista-leninista-stalinista, aplicant la qual ha esdevingut el gran Partit que, per ésser el veritable Partit de la classe obrera, és el gran Partit nacional de Catalunya, envoltat de l'estima i admiració de tot el nostre poble.

El nostre P. S. U. és el més fidel defensor dels interessos nacionals de Catalunya i, per consegüent, la ferma garantia de la unitat combatent del nostre poble amb els altres pobles d'Espanya, per a consolidar la qual la unitat del nostre P. S. U. amb el Partit Comunista d'Espanya és cada dia més forta i indestructible i culminarà en l'anhelada realització del sol partit de tots els comunistes hispànics.

Desitgem, estimat company COMORERA, que visquis molts anys pel bé del Partit i de Catalunya.

El Comitè Central del Partit
Socialista Unificat de Catalunya

París, 5 de setembre del 1948.

El que Andrei ZDANOV deia

Ens honorem a publicar alguns dels paràgrafs més remarcables de l'obra fecunda del company Zdanov, mort recentment a la Unió Soviètica, enmig del dolor i estima dels pobles de la U. R. S. S.

Zdanov havia penetrat amb la mirada d'home d'estudi, però amb el dinamisme de l'home d'acció, en els camps de la filosofia i de l'art, de la ciència i de la tècnica en el treball i havia esdevingut mestre en tot el sentit del mot.

Company i deixeble del gran Stalin, Zdanov, un dels millors constructors de l'Estat soviètic, havia interpretat amb meravellosa exactitud els principis del marxisme-leninisme i era un gelós vigilant de llur correcta interpretació i aplicació.

En la defensa gegantina de Lenin-

grad, la ciutat de Lenin; en la caracterització de la situació internacional als dos anys d'acabada la guerra contra l'Alemanya nazi, quan la Conferència de Varsòvia el setembre del 1947; en criticar la interpretació de la filosofia i assenyalant el paper de la crítica i de l'autocrítica com la força motriu que mou cap endavant la societat socialista, l'aportació de Zdanov ha estat d'un valor incalculable, per la causa del socialisme, la pau i la llibertat dels pobles.

En retre homenatge meregut al company Zdanov ens associem al dol que senten els treballadors de tot el món i, en primer lloc, els pobles de la Unió Soviètica, dirigits pel Partit Comunista (b) i pel seu cap i guia segur, company Stalin.

plia fisonomia i convertir-se en cosmopolites sense pàtria... No es pot ésser internacionalista en música ni en res, sinó ésser un veritable amant de la Pàtria. Pux que la base de l'internacionalisme és fonamentada en el respecte als altres pobles, no es pot ésser internacionalista sense respectar i estimar al seu propi poble.

« Què és allò que és genial en música? No és pas solament allò que poden distingir un solista o un petit grup de « gourmets » de l'estètica. Una obra musical és més genial com més profunda i consegüent és, més alt el seu domini, reconeguda per un més gran nombre d'homens i capaç d'inspirar el més gran nombre de persones ».

« Tot el que és accessible no és pas genial. Però tot allò que és genial és accessible i com més genial és, més accessible és a les àmplies masses populars ».

Sobre la situació internacional

Alguns passatges característics de l'informe presentat a la Conferència d'Informació dels Partits Comunistes que tingué lloc a Polònia el mes de setembre del 1947.

« Com més gran és el període de temps que ens separa de l'acabament de la guerra, en tant més acusat relleu es destaca entre les dues direccions fonamentals de la política internacional de la postguerra corresponents a la divisió de les forces polítiques que actuen en la palestra mundial, en dos camps fonamentals: el camp imperialista i antidemocràtic, per un costat, i el camp antimperialista i democràtic per l'altre. La força rectora fonamental del camp imperialista són els E. E. U. U. Recolzen també el camp imperialista Estats colonials com Bèlgica i Holanda, països amb règims reaccionaris antidemocràtics com Turquia i Grècia, països que depenen econòmicament i política, dels E. E. U. U. com són els països del Proper Orient, d'Àfrica del Sud i Xina. L'objectiu fonamental del camp imperialista és l'enfortiment de l'imperialisme, la preparació d'una nova guerra imperialista, la lluita contra el socialisme i la democràcia i l'ajut, als règims i moviments prefeixistes, arreu reaccionaris i antidemocràtics.

« Les forces antimperialistes i antifeixistes formen l'altre camp. La base d'aquest camp el constitueixen la U. R. S. S. i els països de la nova democràcia. D'aquest camp en formen igualment part països com Romania, Hongría i Finlàndia, que han trencat amb l'imperialisme i han entrat d'una manera ferma per la via de desenvolupament democràtic. En el camp antimperialista s'adhereixen Indonèsia i Viet-Nam, amb el simpatitzant l'Índia, Egipte i Síria. El camp antimperialista recolta en el moviment obrer i democràtic en tots els països, en tots els països germans en tots els països, en els combatents del moviment d'alliberament nacional en els països colonials i dependents, en l'ajut de totes les forces democràtiques progressives que existeixen en cada país. L'objectiu d'aquest camp és la lluita contra l'amenaça de noves guerres i de l'expansió imperialista, l'enfortiment de la democràcia i la liquidació de socarral de les restes del feixisme.

« L'acabament de la segona guerra mundial ha plantejat davant tots els pobles amants de la llibertat la tasca transcendental d'assegurar una pau democràtica sòlida, que afermi la vic-

toria sobre el feixisme. En la resolució d'aquesta tasca fonamental del període de postguerra, la Unió Soviètica i la seva política exterior correspon el paper rector. Això és després de l'essència de l'Estat socialista soviètic, que és profundament alià a tota mena de mobils agressius i d'exploitació i que està interessat en la creació de les condicions més favorables per a realitzar la construcció de la societat comunista. Una d'aquestes condicions és la pau exterior. La Unió Soviètica és el fidel campió de la llibertat i de la independència per a tots els pobles, l'enemic de l'opressió nacional i racial, de l'exploitació colonial en totes les seves formes. La correlació general de forces entre el món del capitalisme i el món del socialisme, correlació que ha canviat com a resultat de la segona guerra mundial, ha augmentat encara més l'importància de la política exterior de l'Estat soviètic i ha ampliat l'escala de la seva activitat en el camp de la política exterior ».

« El pla estratègic militar dels E. E. U. U. preveu la creació, en temps de pau, de nombroses bases i places (Passa a la pàg 2)

Comunicat del P. C. (b) i del Consell de Ministres de la U. R. S. S.

« El Comitè Central del Partit Comunista i el Consell de ministres de la U. R. S. S. tenen el profund dolor d'informar al Partit i a tots els treballadors de la Unió Soviètica de la mort d'Andrei Alexandrovit ZDANOV, ocorreguda el 31 d'agost, a les 2,55 de la tarda, després d'una llarga i penosa malaltia. El camarada Zdanov era un gran militant del Partit i home d'Estat soviètic, membre del Buró Polític, secretari del Comitè Central del Partit, diputat al Soviet Suprem i coronel-general de l'Exèrcit soviètic.

« La mort de Zdanov, fidel fill del Partit de Lenin-Stalin, la vida del qual ha estat consagrada a l'obra del comunisme, constitueix una de les més grans pèrdues per al Partit i tot el poble soviètic.

« En la persona del camarada Zdanov, el Partit perd un gran teòric marxista, propagandista remarcable de les idees de Lenin i de Stalin, un dels més grans constructors del Partit i de l'Estat soviètic, company d'armes i fidel deixeble de Stalin, el camarada Zdanov ha conquistat l'afecte del Partit i de tots els treballadors de la nostra pàtria per la seva incansable activitat desplegada en bé de la pàtria soviètica i per la seva incommovible fidelitat al Partit de Lenin-Stalin.

« La vida del camarada Andrei Alexandrovit Zdanov, el qual ha conquisat tota la seva ardent energia a l'obra de l'edificació del comunisme, servirà d'exemple als treballadors de la nostra gran pàtria soviètica.

Signat: El Comitè Central del Partit Comunista, el Consell de Ministres de la U. R. S. S. »

Sobre la filosofia

Extrets dels discursos pronunciat el 24 de juny del 1947 en una reunió de filòsofs soviètics i a propòsit de la publicació d'una « Història de la filosofia occidental » de G. F. Alexandrov.

« L'aparició del marxisme com la filosofia científica del proletariat, posant final a l'antic període de la història de la filosofia, quan la filosofia era una ocupació de solitari, patrimoni d'escoles constituïdes per un petit nombre de filòsofs i de deixebles sense comunicació amb l'exterior, deslliçant la vida i del poble, estrangers al poble ».

« El marxisme-leninisme és una doctrina creadora, viva, que es desenvolupa sense interrupció, que s'enriqueix constantment amb l'experiència de la construcció socialista i de les conquestes de les ciències naturals contemporànies. La substitució d'aquest aspecte revolucionari i viu de la nostra doctrina no pot portar a altra cosa que a la màrxa de la filosofia i del seu paper. Precisament és en la manca de combativitat i d'esperança, militant allà on cal cercar la causa de la por que senten alguns dels nostres filòsofs en assajar llurs forces sobre noves qüestions, les qüestions contemporànies, per a resoldre els problemes que la pràctica presenta diàriament als filòsofs i als quals la filosofia està cridada a donar-los resposta ».

« Marx deia que els filòsofs que ens precedien no havien fet altra cosa que especular al món, mentre que ara el que corresponia fer era canviar-lo. Nosaltres hem canviat el vell món i hem constituït un de nou. Però desafortunadament els nostres filòsofs no expliquen suficientment aquest nou món i no prenen prou part a la seva transformació ».

Contra l'academicisme i la passivitat

« L'autor (es tracta d'Alexandrov) ensaia en general d'una concepció filosòfica de la història de la filosofia. D'això en ja un ensenyament de cultura general i dona d'aquesta manera a tot l'estudi de la història de la filosofia un caràcter passiu i contemplatiu, un caràcter acadèmic.

« Això no respon pas, evidentment, a la definició marxista-leninista de la història de la filosofia que, com tota ciència, ha de desenvolupar-se sense interrupció, perfeccionar-se, enriquir-se amb noves tesis i rebuïjar aquelles que han envellit ».

« El socialisme està a l'ordre del dia de la vida dels pobles. Qui, sinó nosaltres — països del socialisme triomfant — els nostres filòsofs, ens correspon

La crítica i l'autocrítica, força motriu de la societat soviètica

« La qüestió de la crítica bolxevic i de l'autocrítica no és per als nostres filòsofs solament una qüestió pràctica, sinó una qüestió profundament teòrica.

« Si el contingut intern dels processos de desenvolupament, com ensenya la dialèctica, és la lluita de forces contradictòries, la lluita entre el vell i el nou, entre allò que mor i el que neix, entre allò que ha acabat de viure i allò que es desenvolupa, la nostra filosofia soviètica ha de demostrar com aquesta llei dialèctica actua en les condicions de la societat socialista, i en què consisteix l'originalitat de la seva aplicació.

« Nosaltres sabem que en una societat dividida en classes, aquesta llei actua diferentment que en la societat soviètica. Heu'cau un ample camp per a la recerca científica i el qual no ha estat encara treballat per cap dels nostres filòsofs. No obstant, ja temps que el nostre Partit ha trobat i ha posat al servei del socialisme aquesta forma particular de descobrir i superar les contradiccions de la societat socialista — aquestes contradiccions existeixen i, per covardia, els filòsofs no volen parlar-ne — aquesta forma particular de lluita entre el vell i el nou, entre el que mor i el que neix en la nostra societat soviètica, i que s'anomena la crítica i l'autocrítica.

« En la nostra societat soviètica, en la qual els antagonismes de classe han estat liquidats, la lluita entre el vell i el nou i, per consegüent, l'evolució de l'inferior cap al superior, es produeix, no sota la forma de lluita de classes antagoniques i de catàclismes com es el cas en el capitalisme, sinó sota la forma de la crítica i de l'autocrítica que sorgeixen en la veritable força motriu de la nostra societat, com un poderós instrument entre les mans del Partit. Inconscientment és una nova mena de moviment, un nou tipus de desenvolupament, una nova llei dialèctica ».

L'art i la música

Paraulles del camarada Zdanov a la Conferència de músics soviètics, celebrada sota els auspicis del Comitè Central del Partit Comunista (b) de la U. R. S. S.

« L'internacionalisme en l'art no neix d'empetitir i empobrir l'art nacional, sinó que brolla on floreix l'art nacional. Oblidar aquesta veritat significa perdre la línia directriu, perdre la prò-

Prieto i els capituladors consumen llur traïció a la República i a Espanya

EXISTEIX, evidentment, una sincrònica entre l'entrevista Franco-don Joan i la reunió extraordinària de la C. E. del P. S. O. E. (grup Prieto) celebrada el passat dia 29 d'agost a San Juan de Luz.

Entre el botxí d'Espanya s'entrevista amb el pretendent en una reunió preparada i organitzada pel departament d'Estat nordamericà...

Després de l'entrevista Franco-don Joan, els imperialistes ianquis, pretenen emblanquinar la façana del règim franquista amb la capa negra del deparlament d'Estat...

Contra el derrotisme dels capituladors Per una moral de combat i de victòria

La primera condició per forjar la unitat combatent de les forces obreres i republicanes, és tenir una moral de combat i de victòria.

de «Lluita» esmercen sense regatejar per augmentar la seva difusió. La gran importància, però, d'aquesta activitat exigeix fer encara més.

A propòsit d'un altre editorial de «La Humanitat» Les conductes són les que compten

LEGINT els darrers números de «La Humanitat» hom té la sensació que la «nova etapa» acordada per Esquerra Republicana en el seu ple de Montpeller s'estava revoltant.

mentada Junta d'Estat, s'hi han refusat. Això «La Humanitat» no ho fa fantasmagòricament, és una cosa de la «nova etapa» demana que faci la «unanimitat» dels espanyols.

«El cas dels meus amics són els meus amics» — diu el proverbi. Prieto i els seus seguidors s'han convertit, de fet, en servidors dels amics de Franco i del seu règim.

La coincidència entre Prieto i els capituladors, don Joan i Franco no pot estranyar a ningú que hagi seguit de prop la trajectòria dels dos.

Prieto i els capituladors que el segueixen en la seva política antirepublicana i antinacional han desemmascarat llur traïció.

Res no justifica la deserció i el renúnciaments! Això que està tan clar per a nosaltres, ho serà també per a tots els catalans si aconsegueixen que «Lluita» arribi a llurs mans.

Marxarem molt més fermament, junt amb tots els catalans, per aquest camí com més actiu i dinàmic sigui el nostre esforç per assolir que «Lluita» arribi a tots els catalans!

El mercat del Ninot teatre de resistència

La crònica editorial de la pàgina de «La Vanguardia» que recull la «Vida de la Regió» del dia 11 d'agost donava compte d'un fet molt significatiu.

com el que es troba situat el tant popular mercat del Ninot, que poques hores després havia recollert tot Barcelona, i l'endemà tot Catalunya.

RELIQUIA

El jove tarragoní Jaume Mallol creu en els miracles de sant Magi, patró de Tarragona.

Un document de la F. A. I. de «Su Alteza»

Insultant la memòria de tots els assassinats pel franquisme aquests renegats de la classe obrera posen en el mateix pla les víctimes i els victimaris

Però llur maniobra capituladora no podrà prosperar!

La F. A. I. de Su Alteza ha format a donar a la misèrrima aportació de la col·lecció amb què aquest element intenta sepulcrar la Confederació Nacional del Treball.

tents de patriotisme els nous botxins en carter que l'imperialisme destina per a continuar el franquisme.

MES ADHESIONS A LA CRIDA de l'Agrupació Guerrillera de Llevant i Aragó

Un grup de 46 bascos que viuen a Mauleon (B. P.) i que pertanyen a diverses organitzacions i partits polítics, han adreçat al President del Govern d'Euzkadi una carta en la qual li manifesten llur total adhesió a la Crida guerrillera.

FRANCO parla d'eleccions municipals

El Govern franquista ha anunciat que el proper mes de novembre es celebraran eleccions municipals a Espanya.

El que Andrei ZDANOV deia

Però el control econòmic porta en si la subordinació a l'imperialisme americà. Així és com l'ampliació de les esferes monopolistes de venda de les mercaderies americanes va aparellada, en el cas dels E. E. U. U., a l'adquisició de noves places d'armes per a la lluita contra les noves forces democràtiques d'Europa.

ALTS ALPS

Darrerament s'han enviat 6 noves cartes signades per 51 espanyols antifranquistes i en les quals s'adherixen a la Crida. Entre els signants hi ha 24 militants del P. C. d'Espanya.

BAIXOS PIRINEUS

Un grup de 46 bascos que viuen a Mauleon (B. P.) i que pertanyen a diverses organitzacions i partits polítics, han adreçat al President del Govern d'Euzkadi una carta en la qual li manifesten llur total adhesió a la Crida guerrillera.

AL SENEA

Deu espanyols antifranquistes de diferents tendències polítiques que viuen al districte 12 de París han signat una carta d'adhesió a la Crida.

PIRINEUS ORIENTALS

Els antifranquistes que viuen a Port-Vendres (P. O.) celebraren darrerament una reunió en la qual fou discutida la Crida guerrillera.

A L'ARGENTINA

Diversos intel·lectuals espanyols antifranquistes que viuen en aquest país s'han adherit a la Crida guerrillera.

EL CENTRE HISPANO ARGENTINO

El Grup Local de la U. G. T. d'Espanya a Buenos Aires ha celebrat recentment una reunió i ha acordat recolzar la Crida guerrillera.

EL PRINCIPAL PERILL

Però el principal perill per a la classe obrera consisteix ara en la subestimació de les seves forces i en la sobrestimació de les forces de l'adversari.

EL PRINCIPAL PERILL

Però el principal perill per a la classe obrera consisteix ara en la subestimació de les seves forces i en la sobrestimació de les forces de l'adversari.

EL PRINCIPAL PERILL

Però el principal perill per a la classe obrera consisteix ara en la subestimació de les seves forces i en la sobrestimació de les forces de l'adversari.

EL PRINCIPAL PERILL

Però el principal perill per a la classe obrera consisteix ara en la subestimació de les seves forces i en la sobrestimació de les forces de l'adversari.

EL PRINCIPAL PERILL

Però el principal perill per a la classe obrera consisteix ara en la subestimació de les seves forces i en la sobrestimació de les forces de l'adversari.

EL PRINCIPAL PERILL

Però el principal perill per a la classe obrera consisteix ara en la subestimació de les seves forces i en la sobrestimació de les forces de l'adversari.

EL PRINCIPAL PERILL

Però el principal perill per a la classe obrera consisteix ara en la subestimació de les seves forces i en la sobrestimació de les forces de l'adversari.

EL PRINCIPAL PERILL

Però el principal perill per a la classe obrera consisteix ara en la subestimació de les seves forces i en la sobrestimació de les forces de l'adversari.

EL PRINCIPAL PERILL

Però el principal perill per a la classe obrera consisteix ara en la subestimació de les seves forces i en la sobrestimació de les forces de l'adversari.

El caràcter antinacional i reaccionari de la "federació europea"

Una sèrie de «bons pastors» de la política europea llançaran fa temps la idea de constituir un bloc occidental. Ara, concretant més, parlen de formar una federació europea.

Es tracta, segons afirmen els protagonistes d'aquesta iniciativa, la federació de la qual recau sobre Churchill, de constituir una mena d'imperi d'Occident format per tots els països d'aquest costat d'Europa, els països de Franco, amb rei o sense rei, formaria part de la combinació, i s'hi afegiria un país asiàtic com és Turquia i un d'Àfrica com Egipte.

Quina mena de federació europea seria aquesta, però, si s'examina bé, és una federació de l'Europa oriental i s'hi afegiria un país asiàtic com és Turquia i un d'Àfrica com Egipte.

El caràcter reaccionari de qualsevol federació europea, en les condicions del capitalisme, fou ja des de llavors per Lenin en 1915.

«Des del punt de vista de les condicions econòmiques de l'imperialisme», digué Lenin «és dir, de l'exportació del capital i del repartiment del món entre les potències capitalistes «avancades» i «civilitzades», els Estats Units d'Europa, sota el capitalisme, són impossibles o són reaccionaris».

Com es veu, Churchill i els que el segueixen no han inventat res. No han fet altra cosa que reprendre una idea vella reaccionària i l'han transformada en les noves condicions històriques per a servir, amb igual que abans, els interessos de l'imperialisme en la seva lluita contra els pobles, contra la democràcia i el socialisme.

L'experiència històrica ve a confirmar la justesa de la tesi leninista. Perquè en el règim imperialista, l'imperialisme, quan existeixen contradiccions insolubles entre els diferents països dependents, entre els països grans i poderosos i els països petits i dèbils, no hi ha, no pot haver-hi, associació lliurement consentida i voluntària entre Estats. Hi pot haver, en tot cas, el subjugament dels països petits i dèbils pels països grans i poderosos. Hi pot haver, en tot cas — tal com Hitler intentà fer — una amalgama de països dominats i esclaus sota la bandera d'un imperi imperialista.

Perquè el camp que Hitler no pogué acabar de recórrer perquè l'Exèrcit soviètic i els pobles de la U. R. S. S., amb llur heroisme i sacrifici, li trenquen la columna vertebral, el volen recórrer ara els seus successors en el càrrec de dominadors mundials, els imperialistes llançats.

Defensant l'imperi d'Occident i, al costat de Churchill, hi ha, en un dels dèbils més destacats, aquell Sir Alfred Duff Cooper que durant la nostra guerra nacional revolucionària va dir que:

La personalitat dels homes que s'han erigit en campions de la federació europea o imperi d'Occident projecta una llum claríssima sobre el caràcter reaccionari, imperialista i agressiu d'aquesta combinació. Des de Churchill fins als socialistes dretans d'una sèrie de països, tots els anticomunistes i antisoviètics han recollit la idea amb alegria veient-hi una possible solució a tots els problemes i una forma més eficient per a lluitar contra llurs propis pobles que combaten per la veritable democràcia i la pau. Hi veuen també la possibilitat de reforçar el camp imperialista i antidemocràtic per a lluitar contra la Unió Soviètica i les noves democràcies, per a desfermar la guerra.

Hi ha, però, encara més. L'ofertim que els propagandistes de la federació europea fan a l'Espanya, precisament a través dels punts, revela encara més el fons reaccionari i antisoviètic de la combinació. S'invita l'antic servidor de Hitler a un règim caracteritzat pel feixisme, precisament perquè el paper que volen fer jugar a aquesta federació és un paper antisoviètic i antidemocràtic. Els «bons pastors» de l'Occidentalisme volen assegurar-se el concurs del règim franquista, experimentant en la lluita contra el poble i contra la democràcia. Per a aquest senyor, el caràcter feixista del règim de Franco, el seu antisovièticisme agressiu, és una garantia per a ells.

Es de dolbre, doncs, que en el camp català hi hagi també alguns de-

fensors d'aquesta reaccionària l'antinacional Federació europea. Els actuals dirigents d'Esquerra Republicana i «La Humanitat» s'han fet seves les crides de l'imperialisme a favor d'aquesta federació. És clar que això no és el que Catalunya ni els altres pobles hispànics, tan amants de llur independència nacional i sobirania, volen.

No és la primera vegada que es donen cas d'un externisme en massa de la població civil. A Indonèsia, la guerra colonial es porta a cap segons els mètodes hitlerians. El responsable d'aquests carnavals és el capità Westering, comandant del «cos d'exèrcit especial» amb residència a Java. Aquest criminal és el mateix que l'any 1946 va organitzar l'extermini de 30 mil habitants del sud de Celebes. Els especials de Westering integren feixistes holandesos i nazi alemanys. Els hitlerians són enrolats en les tropes que fan la guerra a Indonèsia des de l'any 1946. Aquest fet parla per ell sol.

El bàrbar externisme de la població d'Indonèsia és del mateix ordre que els crims de guerra comesos pels feixistes alemanys a Europa. Aquestes matances serien impossibles si els animadors de la guerra colonial a Indonèsia no es trobessin entre els bastidors de l'O. N. U. Mentre la Comissió dels «bons oficis» picava l'aigua en un morter, els llops feixistes al servei dels imperialistes exterminen la població d'Indonèsia.

LES ATROCITATS de les tropes colonials a Indonèsia

Un làconic cable enviat des de Batavia ens fa arribar la notícia del nou crim comès pels colonitzadors holandesos. A mig mes de juliol, aquests conquistadors moderns que no tenen res d'humà han destruït, amb un bombarder aeri, la ciutat de Tjicalong. Milers de civils: dones, infants i vells han estat morts o mutilats.

No és la primera vegada que es donen cas d'un externisme en massa de la població civil. A Indonèsia, la guerra colonial es porta a cap segons els mètodes hitlerians. El responsable d'aquests carnavals és el capità Westering, comandant del «cos d'exèrcit especial» amb residència a Java. Aquest criminal és el mateix que l'any 1946 va organitzar l'extermini de 30 mil habitants del sud de Celebes. Els especials de Westering integren feixistes holandesos i nazi alemanys. Els hitlerians són enrolats en les tropes que fan la guerra a Indonèsia des de l'any 1946. Aquest fet parla per ell sol.

El bàrbar externisme de la població d'Indonèsia és del mateix ordre que els crims de guerra comesos pels feixistes alemanys a Europa. Aquestes matances serien impossibles si els animadors de la guerra colonial a Indonèsia no es trobessin entre els bastidors de l'O. N. U. Mentre la Comissió dels «bons oficis» picava l'aigua en un morter, els llops feixistes al servei dels imperialistes exterminen la població d'Indonèsia.

Imatges de l'Espanya de Franco

Vistes pel senyor J. M. Creac'h, corresponent de «Le Monde»

EL TERROR

S'ovint arriben a les nostres mans testimonis d'importància excepcional que ens parlen de l'Espanya de Franco. Un d'aquests, ben poc sospitosos de simpatitzar amb els nostres punts de vista polítics, és el senyor J. M. de Creac'h, corresponent de «Le Monde». En explicar la situació d'Espanya i els mètodes feixistes de Franco, confirma tot allò que nosaltres hem vingut i venim dient del nostre país.

El corresponent de «Le Monde» ha recollit l'estat d'opinió hostil al règim de Franco que es manifesta arreu. Tot hom s'adona. Als cafès de Granada i d'Oviedo — diu —; als passeigs de Madrid i de València; a les Rambles de Barcelona, arreu se senten crítiques dures i per les raons més diverses contra el règim. Els guardians de l'ordre públic són agraïats i molestos i indiferents contra els seus «a tot el que passa a llur costat». L'Ordre públic a Espanya — afirma el senyor Creac'h — es troba en una situació extravagant.

Es evident que la irritació general contra un règim i la indiferència dels

agents encarregats de la seva defensa són manifestacions inconscients de la descomposició del règim.

El terror és inqüestionable que és un dels factors que més han contribuït a la descomposició del franquisme. El propi senyor Creac'h en reconeix el volum en dir que no passa dia que no es trobi mort amb un «x» i condemnat a mort. Declara que tots es troben en «libertat vigilada» i que la més llur prevenció policial és el retorn darrera les reixes on es troben amb hostes nous. No solament comunistes, sinó amb persones que simplement han manifestat llur desacord amb el règim.

El propi senyor Creac'h ha de reconèixer l'existència de dues mesures de repressió en qualificar-les, una de bufa i una altra de tràgica. La primera és per als «resistents» monàrquics, per als socialistes de dreta i per als elements de la F. I. que creuen en «la infància i la joventut creixen, arjens dels mitjans culturals que necessiten, creixen en la ignorància del gran estal cultural i científic que es produeix al món sota el desenvolupament progressiu dels moviments i dels règims democràtics d'allò que es troben. El dirí el que és el franquisme. Tota aquesta gran responsabilitat està carregada damunt de Franco i Falange, com autors de la incultura, de la misèria i del terror creixents que han imposat en la vida dels pobles hispànics».

Allo que si ha aconseguit, però, és que el poble es desinteressa de llegir les publicacions que la censura franquista permet. El camp de la producció intel·lectual ofereix la mateixa desolació que tots els altres camps de la producció. Els propis elements que fan d'intel·lectuals al costat de Franco, segons el senyor Creac'h, es troben adolorats per la indignació de la gent respecte d'allò que es troben. El dirí el que és el franquisme. Tota aquesta gran responsabilitat està carregada damunt de Franco i Falange, com autors de la incultura, de la misèria i del terror creixents que han imposat en la vida dels pobles hispànics».

El veritable intel·lectual, els que produeixen per a la democràcia i per a la República, els que el poble voldria i espera llegir, no publiquen res sota el franquisme. No s'han de preocupar de la infància i la joventut creixen, arjens dels mitjans culturals que necessiten, creixen en la ignorància del gran estal cultural i científic que es produeix al món sota el desenvolupament progressiu dels moviments i dels règims democràtics d'allò que es troben. El dirí el que és el franquisme. Tota aquesta gran responsabilitat està carregada damunt de Franco i Falange, com autors de la incultura, de la misèria i del terror creixents que han imposat en la vida dels pobles hispànics».

UN ERROR DEL SENYOR CREAC'H

Allo que no admetem del senyor Creac'h és l'equivalència que estableix entre la dictadura de Primo de Rivera i la nostra República democràtica en l'òrbita d'establir un règim de justícia social. No sabem ni tan sols si els intel·lectuals, sinó ni tan sols comparables, i per altra banda, diametralment oposats.

Estem segurs que l'opinió del senyor Creac'h és equivocada, folla d'una errònia i potser interessada informació. Valdrà la pena que la comprovem.

La dictadura de Primo de Rivera fou un assaig feixista de les castes militaristes i colonials, plutocràtiques i terratenents, al servei de llurs interessos de casta i de classe. Si hem de comparar la dictadura de Primo de Rivera amb un altre règim dels socialistes, sinó ni tan sols comparables, i per altra banda, diametralment oposats.

Estem segurs que l'opinió del senyor Creac'h és equivocada, folla d'una errònia i potser interessada informació. Valdrà la pena que la comprovem.

LA MISERIA

Per bé que en nega l'existència, el senyor Creac'h admet a Espanya l'existència de dues imatges contraposades: la de la disbauxa i la de la misèria atrop. No pot ésser altra cosa, però, que dir, és cert, que el salari dels obrers és de 18 pessetes. Cal dir que els salaris són de 12 pessetes que s'assigna als obrers en concepte d'asseguracions socials, i és altra vegada sostret en concepte de quotes sindicals per al manteniment dels jerarquies franquistes i altres impostos que el país es descompta dels salaris. Poques vegades s'obra que pot salvar l'equivalent al salari en les liquidacions en les quals va inclosa, de més a més, l'assignació per assegurances socials.

Tenint en compte que el racionament alimentari és insuficient i els preus de l'estranger són molt més alts, de la carn, dels ous, etc., és difícil establir el nivell de vida d'un llaur obrer després de pagar el lloguer de la casa, l'aigua, el gas i l'electricitat, i el que cal saber és que les vides de treballadors de Barcelona, amb un salari de 40 pessetes, són més pobres que les dels obrers de Madrid que treballen a la indústria de la guerra, i el soldador català a fer de joganer en algun lloc.

A part d'aquestes dades sobre la misèria que trobem, cal tenir present els treballadors que es troben en atur fortíssim degut a que la producció industrial, la minera i electro-metal·lúrgica concretament, es troba amb un rendiment del 30 per cent de llur capacitat, que les vies de transport estan destruïdes, sense sagnons, sense calderes, sense aparells de senyals, etc.

Malgrat que el senyor Creac'h es resisteix a admetre, però, que és «la imatge contraposada de l'abundància i la misèria», la de la fam, la descreixença i la de la situació del nostre país ja és prou perquè aquestes imatges sobressurtin per elles soles.

Catalans!

ESCOLTEU

Ràdio Espanya Independent

Emet cada dia a les 4'30, 5'30, 6'30, 7'30 de la tarda per ondes de 19'5, 23, 34'2 metres.

A les 8'30, 9'30, 10'30, 11'30 i 12'30 del vespre per ondes de 23, 29'2, 32'34, 40'4 i 46 metres i a totes les hores esmentades per ondes de 25'5 metres.

Ràdio Praga

Cada dia, en castellà a les 21'30, 23'30 i 24'30 i en català els dijous a les 23'30 per ondes curtes de 31,41 metres.

Els darrers demagogs dels Estats Units agredeixen Henry Wallace perquè no digui la veritat

El darrer exemple d'intolerància i de cecitatisme els han donat els reaccionaris de Carolina del Nord i d'Illinois. A Charlotte i a Hickory, ciutats de la Carolina del Nord, el candidat Wallace fou víctima d'una provocació que va obligar-lo a suspendre el miting. I a Illinois, la Comissió electoral ha declarat il·legal el Partit Progressista, amb la qual cosa no hi haurà candidats del tercer partit. I d'això en diuen demagogs.

La cosa és, però, de tant de bullo que el purità Truman s'ha vist obligat a declarar que aquestes actituds constitueixen una violació de la concepció americana del «fair play». Però passarà igual que amb els linaments de negres i altres assassinats de la policia al servei dels trustos, la persecució de militants obrers. Tot restarà com abans fins que els Estats Units no s'haurà capgirat la correlació de les forces democràtiques i antidemocràtiques.

La qual cosa és fa cada cop més tangible en el progrés d'aquesta minoria que pensa, lluita i cerca la veritat, que troba la campanya anticomunista amorosa i estúpida, que escolta el predicament d'un home honest com és Henry Wallace, el qual està menys sol del que molts es pensen, que té al costat d'ell gairebé tots els vells col·laboradors de Roosevelt. Tot això, al costat del fet que els obrers nordamericans comencen a pensar en llur missió històrica i que els Sindicats progressistes s'afirmen. Aquesta constatació feia dir no fa molt de temps al tancat gran escriptor soviètic Ilià Ehrenburg, de retorn dels Estats Units:

«Els darrers demagogs són o les cabaleres mètriques de fe gran. No parlo dels seus gresolats, sinó de la seva concepció humana. D'un any a l'altre, creix la quantitat de gent que hom anomena nebulosament progressistes». Ells són els que demanen

drots humans per els negres, es fumen dels prejudicis, ridiculitzen el torturisme i la mesquina, condemnem el suport a Franco. Ells són els que volen desorellar el feixisme a Alemanya i arreu. Ells són els que s'interessen per la cultura del poble soviètic...».

Són una nota d'esperança i d'optimisme enmig de l'extermini d'una civilització informada, que explota l'home i que l'insulta per torna.

La moció de la delegació espanyola al Congrés d'Intel·lectuals per la Pau

En una de les sessions del Congrés Internacional dels Intel·lectuals per la Pau que es celebra a Wrocław (Polònia) la delegació espanyola presentà una Moció que fou llegida a la tribuna pel doctor Giral i en la qual, entre altres coses, es diu:

«Com per a nosaltres un gran honor — empenyat dient el doctor Giral — portar a aquest Congrés històric la representació de l'Espanya republicana. Molts dels que estan ací reunits estimem i respectem molt el Congrés per la Defensa de la Cultura, celebrat a València i Madrid l'any 1937 sota el patronatge de la República Espanyola en guerra contra els seus agressors feixistes, Congrés que fou l'antecedent immediat de l'actual».

«El problema, d'Espanya no pot deixar d'estar absent d'aquest Congrés, perquè tant endavant el doctor Giral — de lluitadors per la pau —

«Cap home sensible no pot desconfiar d'insolublement lligada a la lluita per l'anul·liment del règim de Franco, imposat sobre Espanya pel feixisme i resolt actualment per aquells que la missió divina de la lluita per la pau tracten de continuar l'obra de terror i esclavització de Hitler i Mussolini».

«El problema, d'Espanya no pot deixar d'estar absent d'aquest Congrés, perquè tant endavant el doctor Giral — de lluitadors per la pau —

«Cap home sensible no pot desconfiar d'insolublement lligada a la lluita per l'anul·liment del règim de Franco, imposat sobre Espanya pel feixisme i resolt actualment per aquells que la missió divina de la lluita per la pau tracten de continuar l'obra de terror i esclavització de Hitler i Mussolini».

«El problema, d'Espanya no pot deixar d'estar absent d'aquest Congrés, perquè tant endavant el doctor Giral — de lluitadors per la pau —

«Cap home sensible no pot desconfiar d'insolublement lligada a la lluita per l'anul·liment del règim de Franco, imposat sobre Espanya pel feixisme i resolt actualment per aquells que la missió divina de la lluita per la pau tracten de continuar l'obra de terror i esclavització de Hitler i Mussolini».

ELS COMPANYS FEDERICO MELCHOR I VICTORIA PUJOLAR HAN PERDUT UN FILL

Fa uns dies morí a París un fill de curta edat dels companys Federico Melchor, membre de la C. E. de les Illes Balears i de la companyia Victoria Pujolar, membre de la Delegació a França del C. E. de les J. S. U. de Catalunya.

Els premis que acceptem en aquests moments tan dolorosos per a ells.

EL SUPORT QUE EL VATICÀ HA DONAT AL FEIXISME EUROPEU ABANS DE LA GUERRA (1)

No és pas solament en el terreny de la ideologia política que la jerarquia catòlica ha sostingut els feixistes, sinó que els ha sostingut també directament quan el feixisme es va apoderar del Poder en diversos països. Com diu un autor nord-americà, no hi ha cap llibre de Darrera els dictadors», dedicat al Vaticà,

«Hitler i Mussolini no haurien pogut arribar al moment de mobilitar les forces contra els que van tenir per a llur corrent segnat contra les masses populars i els Governos liberals, si no haguessin estat recolzats per una força política excepcional que abasta les capes més elevades de la societat tant com les més profundes, que posseïx una gran influència internacional i que es manté curosament a l'ombra: el papisme polític que té el seu centre al Vaticà».

Efectivament, Mussolini no hauria pogut prendre el Poder sense el consentiment i l'aprovació del Vaticà. Leeman cita sobre aquesta qüestió les paraules d'un testimoni que diu que després de l'ocupació de Roma, pels feixistes, Pius XI, llavors papa, «dormí tranquil·lament per primera vegada després d'una nit de mesos». A més, quan Mussolini va tenir necessitat de desfer-se dels partits d'oposició per a consolidar el seu règim feixista, el Vaticà es prestà d'allò més als plans del dictador: segons les seves indicacions, el partit catòlic dels «Popoli» es dissolgué el mateix i, el seu líder, Sturzo, abandonà Itàlia. Encara més: un cop signat el tractat de Latrà i l'acord que va permetre al Vaticà de cobrar prop de dos mil milions de llires, el papa quadruplicà Mussolini «d'home enviat per la providència». Quan, en fi, Itàlia atacà Abissínia, l'episcopat italià sostingué aquest acte d'agressió i el propi papa promulgà, el 12 d'octubre de 1936, un discurs sobre el «triomf de la victòria».

Sens dubte, hi ha haver divergències entre Mussolini i Pius XI en no aprovar el veïl papa la transplançió a Itàlia de les lleis racials alemanyes, però a partir d'aquell moment el dictador i el papa van harmonia i fins a l'últim moment, el dictador i el papa, quan el cardenal Pío Tisserant, el papa i el papa de Pius XII. I quan el 1940, Itàlia entrà en guerra contra França, el clergat catòlic recolzà una altra vegada activament la política d'agressió italiana.

Alemanya? L'Església catòlica hi contribuï a l'acord de la pressió del Poder pels hitlerians. El papa actual, llavors nunci a Berlín, apareix per altra banda en tots els esdeveniments que van precedir l'acord de Hitler al Poder. Com l'historiador i treballista britànic MacCabe ha demostrat en el llibre «El Vaticà i el nazisme» que el cardenal Pío Tisserant va donar en efecte la mà al Hitlerisme. A més a més MacCabe —

LA IGNORÀNCIA

Per tal d'oferir el clam nacional que s'aprecia dia a dia en els sectors de l'opinió pública, a nous sectors de la població hispànica, els responsables de tanta catàstrofe fan esforços per disminuir el volum i vet ací una de les fonamentals funcions de la censura franquista: «la de la fam, la descreixença i la de la situació del nostre país ja és prou perquè aquestes imatges sobressurtin per elles soles».

Per tal d'oferir el clam nacional que s'aprecia dia a dia en els sectors de l'opinió pública, a nous sectors de la població hispànica, els responsables de tanta catàstrofe fan esforços per disminuir el volum i vet ací una de les fonamentals funcions de la censura franquista: «la de la fam, la descreixença i la de la situació del nostre país ja és prou perquè aquestes imatges sobressurtin per elles soles».

UN FESTIVAL INFANTIL A TOLOSA

El passat dia 8 d'agost tingué lloc a la Sala Couper, de Tolosa i organitzat per la Unió de Dones Antifeixistes Espanyoles i la Unió de Dones de Catalunya, amb la col·laboració dels grups infantils «Alerta» i un magnífic festival artístic infantil.

La nombrosa assistència sortí agradablement impressionada de l'acte en el curs del qual es representà una obra de teatre infantil, ballets i cançons europees, cançons catalanes, la jota aragonesa i, finalment, l'actuació del cor d'«Alerta».

EL VATICÀ

La seva organització i la seva política

per O. ARTUROV

rus, els quals començaven amb pregàries pel papa i pel... «tsar de Rússia».

«Amb la desfeta dels alemanys davant de Stalingrad, el Vaticà canvia aparentment de política. L'Alemanya hitleriana tenia necessitat de sortir el millor cap de les manes i no podia ja guanyar de prendre el poder més aviat que el Vaticà va comprendre que el millor mètode era el dels hitlerians. Per això el primer de setembre de 1943, Pius XII pronunciava el seu famós discurs preannunciant la conclusió de la pau i exhortava els pobles democràtics a «no respondre a la injustícia amb la injustícia» i a «no explotar els avantatges de llur superioritat militar».

En el mateix esperit, el papa adrejava més tard un missatge a la població de Londres invitant-la a no venjar-se dels bombardeigs aeri sobre els alemanys. Aquella fou l'època en què la propaganda per una «pau de compromís» anava a càrrec dels amos feixistes d'Espanya, els quals reconeixien oficialment haver rebut aquesta missió del papa. Franco i el seu ministre d'Affers estrangers, Jordana, s'expressaven amb més franquesa que el cap del catolicisme anglo-saxons amb Alemanya amb vistes a una lluita comuna contra la U. R. S. S.

El Vaticà havia hagut ja d'encarregar-se de salvar Mussolini: el 13 de juny del 1943, poc abans de l'enfonsament del feixisme italià, Pius XII, davant l'eventualitat d'una revolució a Itàlia i d'acord amb les instruccions del Vaticà, la clerecia italiana no s'amaigava gens de fer la propaganda a favor del manteniment del règim feixista.

Però res ni ningú no podien ja salvar «l'home enviat per la providència».

«Amb tot, el Vaticà no solament sofria, sinó que lluita també. Lluita i el seu heroiu polític encapçalat per les heretiques guerrilles. Lluita, al seu costat, els intel·lectuals patriotes que saben que la causa de la cultura, a Espanya igual que a la resta del món, és inseparable de la causa de la llibertat».

La Mocció anava signada pel doctor José Giral, Pablo Picasso, Honorato de Castro, Wenceslao Roco i Félix Montiel.

«Però Espanya no solament sofria, sinó que lluita també. Lluita i el seu heroiu polític encapçalat per les heretiques guerrilles. Lluita, al seu costat, els intel·lectuals patriotes que saben que la causa de la cultura, a Espanya igual que a la resta del món, és inseparable de la causa de la llibertat».

La Mocció anava signada pel doctor José Giral, Pablo Picasso, Honorato de Castro, Wenceslao Roco i Félix Montiel.

«Però Espanya no solament sofria, sinó que lluita també. Lluita i el seu heroiu polític encapçalat per les heretiques guerrilles. Lluita, al seu costat, els intel·lectuals patriotes que saben que la causa de la cultura, a Espanya igual que a la resta del món, és inseparable de la causa de la llibertat».

La Mocció anava signada pel doctor José Giral, Pablo Picasso, Honorato de Castro, Wenceslao Roco i Félix Montiel.

«Però Espanya no solament sofria, sinó que lluita també. Lluita i el seu heroiu polític encapçalat per les heretiques guerrilles. Lluita, al seu costat, els intel·lectuals patriotes que saben que la causa de la cultura, a Espanya igual que a la resta del món, és inseparable de la causa de la llibertat».

La Mocció anava signada pel doctor José Giral, Pablo Picasso, Honorato de Castro, Wenceslao Roco i Félix Montiel.

«Però Espanya no solament sofria, sinó que lluita també. Lluita i el seu heroiu polític encapçalat per les heretiques guerrilles. Lluita, al seu costat, els intel·lectuals patriotes que saben que la causa de la cultura, a Espanya igual que a la resta del món, és inseparable de la causa de la llibertat».

La Mocció anava signada pel doctor José Giral, Pablo Picasso, Honorato de Castro, Wenceslao Roco i Félix Montiel.

«Però Espanya no solament sofria, sinó que lluita també. Lluita i el seu heroiu polític encapçalat per les heretiques guerrilles. Lluita, al seu costat, els intel·lectuals patriotes que saben que la causa de la cultura, a Espanya igual que a la resta del món, és inseparable de la causa de la llibertat».

La Mocció anava signada pel doctor José Giral, Pablo Picasso, Honorato de Castro, Wenceslao Roco i Félix Montiel.

LA GIRAVOLTA DE L'ESGLÉSIA I DEL VATICÀ

«Però Espanya no solament sofria, sinó que lluita també. Lluita i el seu heroiu polític encapçalat per les heretiques guerrilles. Lluita, al seu costat, els intel·lectuals patriotes que saben que la causa de la cultura, a Espanya igual que a la resta del món, és inseparable de la causa de la llibertat».

La Mocció anava signada pel doctor José Giral, Pablo Picasso, Honorato de Castro, Wenceslao Roco i Félix Montiel.

«Però Espanya no solament sofria, sinó que lluita també. Lluita i el seu heroiu polític encapçalat per les heretiques guerrilles. Lluita, al seu costat, els intel·lectuals patriotes que saben que la causa de la cultura, a Espanya igual que a la resta del món, és inseparable de la causa de la llibertat».

La Mocció anava signada pel doctor José Giral, Pablo Picasso, Honorato de Castro, Wenceslao Roco i Félix Montiel.

ABANS I DESPRES DE STALINGRAD

«Però Espanya no solament sofria, sinó que lluita també. Lluita i el seu heroiu polític encapçalat per les heretiques guerrilles. Lluita, al seu costat, els intel·lectuals patriotes que saben que la causa de la cultura, a Espanya igual que a la resta del món, és inseparable de la causa de la llibertat».

La Mocció anava signada pel doctor José Giral, Pablo Picasso, Honorato de Castro, Wenceslao Roco i Félix Montiel.

«Però Espanya no solament sofria, sinó que lluita també. Lluita i el seu heroiu polític encapçalat per les heretiques guerrilles. Lluita, al seu costat, els intel·lectuals patriotes que saben que la causa de la cultura, a Espanya igual que a la resta del món, és inseparable de la causa de la llibertat».

La Mocció anava signada pel doctor José Giral, Pablo Picasso, Honorato de Castro, Wenceslao Roco i Félix Montiel.

ABANS I DESPRES DE STALINGRAD

«Però Espanya no solament sofria, sinó que lluita també. Lluita i el seu heroiu polític encapçalat per les heretiques guerrilles. Lluita, al seu costat, els intel·lectuals patriotes que saben que la causa de la cultura, a Espanya igual que a la resta del món, és inseparable de la causa de la llibertat».

La Mocció anava signada pel doctor José Giral, Pablo Picasso, Honorato de Castro, Wenceslao Roco i Félix Montiel.

«Però Espanya no solament sofria, sinó que lluita també. Lluita i el seu heroiu polític encapçalat per les heretiques guerrilles. Lluita, al seu costat, els intel·lectuals patriotes que saben que la causa de la cultura, a Espanya igual que a la resta del món, és inseparable de la causa de la llibertat».

La Mocció anava signada pel doctor José Giral, Pablo Picasso, Honorato de Castro, Wenceslao Roco i Félix Montiel.

Que l'O.N.U. ho sàpigui!

El tràgic balanç d'un any i mig de terror franquista dóna la llista de 598 patriotes assassinats

«Mundo Obrero» denuncia al món els crims perpetrats pel franquisme

«Mundo Obrero», el valent òrgan del Partit Comunista d'Espanya, ha publicat un impressionant suplement al número 132, en el qual recull les dades que l'organització del Partit a l'interior ha pogut recollir sobre el terror franquista en el curs de l'any 1947 i els primers sis mesos d'aquest any.

Les xifres són esferifidores: 71 afusellats i 527 assassinats per la «lleï de fugues» i les tortures! 22 condemnats a mort pendents d'execució! 24 noves penes de mort demanades pel fiscal!

Amb noms, llocs i dates, «Mundo Obrero» denuncia davant del món els crims del franquisme. És una crida anglosaxona a la consciència mundial perquè aturi la mà del botxí i ajudi els pobles hispànics a recobrar la llibertat, única manera de liquidar aquesta terrible situació que pateix Espanya sota la bota sagnant del franco-falangisme.

A continuació donem un resum numèric dels actes terroristes del franquisme, a Catalunya i a les diverses províncies d'Espanya.

71 afusellats en un any i mig

Barcelona	12	Jaen	3	Madrid	23
Burgos	2	Leon	6	Orense	4
Corunya	2	Lugo	1	Oviedo	5
Granada	2	Màlaga	1	San Sebastian	2
Toledo	2	València	6		

Els assassinats per la «lleï de fugues» i les tortures puguen almenys 527 del primer gener del 1947 al 5 d'agost del 1948

Barcelona	3	Ciudad Real	15	Màlaga	40
Girona	3	Còrdova	52	Múrcia	1
Alacant	1	Corunya	31	Orense	7
Albacete	7	Cuenca	6	Oviedo	50
Almeria	20	Granada	27	Ponfuedra	4
Avila	7	Huelva	1	San Sebastian	4
Badajoz	12	Jaen	26	Santander	8
Caceres	6	Leon	4	Saragossa	1
Cádiz	12	Lugo	9	Sevilla	2
Castelló	10	Madrid	12	Terol	91
València	53	Zamora	4		

Vint i dos condemnats a mort pendents d'execució

Barcelona	6	Bilbao	3
Albacete	5	Toledo	8

Actualment hi ha demanades 24 penes de mort

Barcelona	16	Toledo	8
-----------	----	--------	---

La base «legal» del terrorisme de l'Estat franquista

Heu's ací algunes «lleis» i disposicions de les quals es val el Govern franquista per a mantenir el terror:
Llei contra la francmaçoneria i el comunisme, del 2 març del 1940;
Ordre secret de la Direcció General de Seguretat autoritzant la guàrdia civil a aplicar la «lleï de fugues» als presos polítics, del febrer del 1947;
Llei de Repressió contra el banditatge i el terrorisme, del 18 d'abril del 1947;
Decret pel qual es modifica el Codi penal en el sentit que el delictes d'encobriment és considerat com un delictes autònom.

La solidaritat és un factor d'unitat nacional antifranquista

HEM saludat com un esdeveniment patriòtic de la més alta importància la constitució a Catalunya de l'Ajut Popular Antifranquista.

El poble de Catalunya ha tingut sempre com una de les seves més remarcables virtuts, la de la seva solidaritat amb els presos i perseguïts, amb totes les víctimes dels mètodes repressius de les forces reaccionàries i feixistes.

Ha estat tota la iniciativa de la classe obrera, sempre la més combativa, sempre la més atacada per les oligarquies feudals, que en les etapes de repressió no ha restat vial ni llogaret, lloc de treball ni barri de les ciutats de Catalunya, on no funcionés un organisme de solidaritat amb els caiguts.

Ha estat tota la iniciativa de la classe obrera que s'han aixecat veritables moviments que han estat un clam nacional per arrencar de les grapes dels botxins els que anaven a ésser executats, condemnats a mort pels tribunals de casta pretoriana.

Els moviments de solidaritat han tingut, a més, la virtut de forjar una unitat nacional entorn d'ells, i podrien fer esment de molts exemples en els quals l'èxit ha estat el premi a l'ur acció, sindicats obrers, personalitats i institucions intel·lectuals, homes i organismes de professions liberals, òrgans de premsa democràtica, menestrals i sectors importants de la pàgina treballadora s'han sumat en bloc a l'acció solidària.

En molts casos, repetim, s'ha donat l'acció punitiva de reacció, amb la qual cosa s'ha contribuït poderosament a fer que la roda del progrés democràtic marxés endavant.

Com no havíem de saludar amb joia, avui, la constitució a Catalunya de l'Ajut Popular Antifranquista!

Arta més que mai! Pui que mai com ara sota el franquisme la repressió no havia estat tan salvatge en dimensions i en duresa! Mai com ara no havien estat immolades tantes vides, ni tantes no havien estat tan pendents de l'acció de botxí o de l'amença de la guàrdia civil.

Mai com ara sota el franquisme el nostre poble no havia conegut una tan dura opressió social i nacional!

La constitució de l'A. P. A. ha estat el fruit de tot un procés de retrobament, de cohesionament, de coordinació de voluntats i d'esforços dels elements solidaris de Catalunya en les condicions de la més rigorosa clandestinitat. No tenim cap dubte que en la seva acció trobarà, com sempre ha trobat tota acció solidària, l'escalf de tot el poble de Catalunya, i que, com sempre, a l'entorn del

moviment de solidaritat de l'A. P. A. es formarà un moviment d'unitat nacional antifranquista. Tant pels elements que el constitueixen, que per ells mateixos ja formen un fet d'unitat nacional, com pels que contribuïran amb llur respectiva aportació política, econòmica, jurídica, etc., com també pels patriotes que rebran els beneficis de la seva acció. Tot contribuirà a la unitat nacional, en el comú anhel de salvar els nostres germans i d'alliberar el nostre poble.

El Patronat Català de Defensa de les Victimes del Franquisme constituït a França ha fet bé d'adreçar-se a l'A. P. A. Catalunya. Ha fet bé d'ofertir-se a col·laborar amb ell en l'alta empresa de treballar a favor de les víctimes del franquisme i de salvar-les de les mans del botxins.

Estem segurs que l'ofertiment del Patronat Català de Defensa de les Victimes del Franquisme trobarà en l'A. P. A. catalana, amb els seus objectius humanitaris, nacionals i democràtics, a la vegada, un des de dins i l'altre des de fora de Catalunya aniran aixamplant la unitat nacional que cadascun d'ells ja és i representen.

Amb aquesta convicció és que volem insistir prop dels nostres compatriotes de França i del món enter en la necessitat de donar tot el suport possible al Patronat Català de Defensa de les Victimes del Franquisme, de reconèixer als que encara no s'hi han adherit, que s'adhereixin al Patronat.

L'adhesió al Patronat i ajudar-lo a complir amb la missió que s'ha imposat és complir amb el nostre deure de solidaritat amb els caiguts i la lluita per l'alliberament de la pàtria; deure que a Catalunya l'A. P. A. també està complint amb honor. A la vegada és contribuir a formar la unitat nacional que necessitem per a vèncer el franco-falangisme i retornar al nostre poble la possibilitat d'una vida lliure, pròspera i feliç.

Com els guerrillers donen satisfacció al poble

Els guerrillers gallescs que operen per la província de la Corunya no fa gaires dies van entrar al poble d'Insua Ortigueira amb la intenció de castigar uns falangistes.

Però els estraperlistes i martirizadors del poble havien fugit. Per no perdre el viatge, els guerrillers van anar a l'Ajuntament i van fer un foc amb els rebuts dels arbrís.

Com els guerrillers donen satisfacció al poble

Els guerrillers gallescs que operen per la província de la Corunya no fa gaires dies van entrar al poble d'Insua Ortigueira amb la intenció de castigar uns falangistes.

Però els estraperlistes i martirizadors del poble havien fugit. Per no perdre el viatge, els guerrillers van anar a l'Ajuntament i van fer un foc amb els rebuts dels arbrís.

Com els guerrillers donen satisfacció al poble

Els guerrillers gallescs que operen per la província de la Corunya no fa gaires dies van entrar al poble d'Insua Ortigueira amb la intenció de castigar uns falangistes.

Però els estraperlistes i martirizadors del poble havien fugit. Per no perdre el viatge, els guerrillers van anar a l'Ajuntament i van fer un foc amb els rebuts dels arbrís.

Com els guerrillers donen satisfacció al poble

Els guerrillers gallescs que operen per la província de la Corunya no fa gaires dies van entrar al poble d'Insua Ortigueira amb la intenció de castigar uns falangistes.

Però els estraperlistes i martirizadors del poble havien fugit. Per no perdre el viatge, els guerrillers van anar a l'Ajuntament i van fer un foc amb els rebuts dels arbrís.

Com els guerrillers donen satisfacció al poble

Els guerrillers gallescs que operen per la província de la Corunya no fa gaires dies van entrar al poble d'Insua Ortigueira amb la intenció de castigar uns falangistes.

Però els estraperlistes i martirizadors del poble havien fugit. Per no perdre el viatge, els guerrillers van anar a l'Ajuntament i van fer un foc amb els rebuts dels arbrís.

Com els guerrillers donen satisfacció al poble

Els guerrillers gallescs que operen per la província de la Corunya no fa gaires dies van entrar al poble d'Insua Ortigueira amb la intenció de castigar uns falangistes.

Però els estraperlistes i martirizadors del poble havien fugit. Per no perdre el viatge, els guerrillers van anar a l'Ajuntament i van fer un foc amb els rebuts dels arbrís.

Com els guerrillers donen satisfacció al poble

Els guerrillers gallescs que operen per la província de la Corunya no fa gaires dies van entrar al poble d'Insua Ortigueira amb la intenció de castigar uns falangistes.

Però els estraperlistes i martirizadors del poble havien fugit. Per no perdre el viatge, els guerrillers van anar a l'Ajuntament i van fer un foc amb els rebuts dels arbrís.

Com els guerrillers donen satisfacció al poble

Els guerrillers gallescs que operen per la província de la Corunya no fa gaires dies van entrar al poble d'Insua Ortigueira amb la intenció de castigar uns falangistes.

Però els estraperlistes i martirizadors del poble havien fugit. Per no perdre el viatge, els guerrillers van anar a l'Ajuntament i van fer un foc amb els rebuts dels arbrís.

Com els guerrillers donen satisfacció al poble

La imminència del perill activa la mobilització per salvar els 80 patriotes catalans

Les manifestacions contra el terror franquista es succeïen. La imminència del procés dels 80 patriotes catalans detinguts a Barcelona des de fa llargs mesos ha causat una viva emoció entre els demòcrates d'arreu i són molts els homes i dones i les organitzacions que han enviat cartes de protesta exigint que el judici es celebri davant un Tribunal civil i amb garanties de defensa.

L'exemple d'aquestes manifestacions contra el terror franquista i a favor dels 80 patriotes de Barcelona ens ha d'esperonar a incrementar encara més la mobilització i a galvanitzar tota la consciència democràtica per aturar la mà del botxí.

El Consell de guerra amb procediment sumaríssim s'anuncia per a un d'aquests dies. Impedim que els nostres germans puguin ésser assassinats!

Heu's ací algunes de les notícies que hem rebut d'actes de mobilització efectuats en el curs de la darrera setmana.

Harry POLLIT s'adreça a Joan COMORERA

El company Harry Pollit s'ha adreçat al company Joan Comorera comunicant-li que el Partit Comunista de la Gran Bretanya està portant a cap una intensa mobilització per tal de salvar la vida i la llibertat del 80 patriotes catalans detinguts a Barcelona.

El company Harry Pollit manifesta que el «Daily Worker» ha publicat diverses informacions sobre el procés i seguirà publicant-ne d'altres, cridant la classe obrera britànica i les masses populars i progressives a mobilitzar-se per impedir aquest nou crim de Franco.

Manifesta també que el problema serà presentat al proper Congrés de les Trade Unions i que diversos advocats britànics realitzin gestions per a traslladar-se a Espanya i participar en la defensa dels nostres germans en perill.

UNA PROTESTA DEL CONSELL MUNICIPAL DE STAINS

El Consell Municipal de STAINS (Sena i Oise) ha adreçat una carta a l'alcalde de Barcelona protestant contra el terror franquista i el crim que el franco-falangisme prepara contra els patriotes catalans.

«LA VOIX DU PATRIOTE» DE MONTPELLIER

«LA VOIX DU PATRIOTE» de Montpellier ha publicat una crida vibrant perquè els demòcrates de l'Hérault es mobilitzin a favor dels 80 patriotes catalans de Barcelona.

«L'HUMANITE» PARTICIPA A LA CAMPANYA

Proseguint la seva campanya contra el terror franquista, «L'HUMANITE» de París ha publicat darrera-

que ha tingut aquesta iniciativa entre les masses populars d'arreu de França.

«LA VOIX DU PATRIOTE» DE MONTPELLIER

«LA VOIX DU PATRIOTE» de Montpellier ha publicat una crida vibrant perquè els demòcrates de l'Hérault es mobilitzin a favor dels 80 patriotes catalans de Barcelona.

«ST-DENIS REPUBLICAIN»

«ST-DENIS REPUBLICAIN» de Saint-Denis (Sena) ha publicat una ampla informació del crim que Franco prepara a Barcelona

ment una crida perquè els demòcrates francesos escriguin cartes de protesta a les autoritats de fet de Barcelona.

«LA DEFENSA»

OBRA UNA SUSCRIPCIO

El periòdic «LA DEFENSE», òrgan del Socors Popular Francès ha reproduït l'article del company Joan Comorera publicat darrerament a «LLUITA» i ha obert una subscripció per a cobrir les despeses de la trama d'advocats a Barcelona.

Les primeres llistes de subscripció que publica reflexen la magnífica acollida

FEDERACIO NACIONAL DE VIATJANTS, REPRESENTANTS I COMISSIONISTES

La Federació Nacional de Sindicats Confederats de Viatjants, Representants i Comissionistes de la Indústria

invitant els antifeixistes francesos a sumar-se a la campanya de protestes.

El periòdic publica també en un lloc destacat l'anunci del miting contra el terror franquista que el Comitè local de l'Associació França-Espanya de Saint Denis organitzà ahir dimarts.

ADMINISTRACIO

Totes les liquidacions de «LLUITA» i «EDICIONS LLUITA» han d'ésser adreçades al nostre compte xec-postal:

PARIS C.C. 5560-55 «LLUITA» 33, Grange-aux-Belles Paris (2^a)

PREUS DE L'ABONAMENT

3 mesos ..... 120 fr.
6 mesos ..... 240 fr.
1 any ..... 480 fr.

Le Gérant: Mathilde KOENIG

Imprimerie S.I.P.N. 14, rue de Paris PARIS-X

Un sabotatge deixa sense electricitat els centres oficials de San Sebastian

El 15 d'agost, la ciutat de San Sebastian, aquests dies tan plena de jers falangistes i d'aristòcrates que hi passen temporada en mig d'un luxe que constitueix un insult a la misèria que el franquisme ha provocat al país, fou teatre d'un sabotatge que mobilitzà un gran nombre de forces repressives per mirar de trobar els seus autors.

El sabotatge consistí a tallar el corrent elèctric en una gran part de la capital de Guipúzcoa, per la qual cosa la zona del casino i els centres oficials

restaren i sense força una pila d'hores. El sabotatge, ultra la seva importància material, n'ha vingut encara més sota el punt de vista moral, tota vegada que l'estiu tot Guipúzcoa és un formiguer de policies i de guàrdia civil armats fins a les dents per a protegir l'aristocràcia del franquisme, entre la qual figuren tants de criminals odiats pel poble.

Però l'audàcia dels combatents de la República és mil vegades superior a la vigilància dels sicaris del franco-falangisme.

CATALANS espanyols tots!

Feu que els nacionals dels països on residiu escriguin a les següents adreces demanant que els 80 patriotes detinguts a Barcelona siguin jutjats per un tribunal civil i amb garanties de defensa.

Consolat General dels Estats Units, Jonqueres, n.º 18; Consolat de la Gran Bretanya, Jonqueres, n.º 16; Consolat de França, Còrsega, n.º 302; Consolat de França, Catalunya, n.º 20; Consolat d'Itàlia, Mallorca, n.º 370.

Bisbat, Bisbe Irujo n.º 5 Jutjats Militars, Rambla de Sant Mònica, n.º 29, Jutjat d'Instanciació n.º 2, Palau de Justícia, Govern Civil, Avinguda Marqués de l'Argentera, Capitania General, Passeig de Colom n.º 14 Ajuntament de Barcelona, Plaça de Sant Jaume.

L'ESCOLA DE METALLURGIA D'IVRY

Els professors, empleats i alumnes de l'Escola de Metallúrgia instal·lada a Ivry (Sena) han enviat una carta de protesta a les autoritats de fet de Barcelona. La carta ha estat signada per 202 demòcrates francesos.

LA FEDERACIO DE CANTINES

La Direcció i el personal de la Federació de Cantines d'Empreses de París ha adreçat una carta al consolat francès de Barcelona demanant que intervingui a favor dels 80 patriotes catalans.

ELS JOVES DEL DISTRICTE 3

La Unió de la Joventut Republicana de França i la Joventut Laica i Republicana del districte III de París han adreçat conjuntament una carta al capità general de Catalunya protestant contra el crim que prepara.

AL DISTRICTE IV

Quinze veïns del districte IV de París han enviat una carta de protesta a l'alcalde de Barcelona perquè intervingui a favor dels 80 patriotes catalans en perill.

AL DISTRICTE XI DE PARIS

Nombrosos veïns d'aquest districte han enviat 14 cartes de protesta amb dotzenes de signatures als Consolats estrangers de Barcelona, a l'O. N. U. i a les autoritats de fet de Barcelona.

ELS ANTICS COMBATENTS DEL DISTRICTE XIV

L'Associació de Presoners de Guerra i l'Associació Republicana d'Ex-combatents d'aquest districte han adreçat cartes a l'O. N. U. i a les Ambaixades de la Gran Bretanya i dels Estats Units a Barcelona demanant que intervinguin a favor dels 80 patriotes catalans.

LES ORGANITZACIONS DEMOCRATIQUES DEL GERS

La Unió de Dones Franceses, la Federació del Partit Comunista francès, la Federació de Deportats, Internats, Resistents i Patriotes, la Unió de la Joventut Republicana de França i l'Associació d'Ex-F.F.I. - F.T.P.F. han enviat cartes al ministre d'Exteriors estrangers de França demanant que intervingui a favor dels 80 patriotes catalans de Barcelona.

ELS ESPANYOLS D'AUCH

Cinquanta espanyols de diverses tendències polítiques han adreçat cartes al Cap del Govern de la República i al President Irla demanant-ll que intervinguin prop dels organismes internacionals per salvar la vida dels 80 patriotes processats a Barcelona.

LA MOBILITZACIO A L'AUDE

El Comitè departamental de l'Aude de lluita contra el terror franquista ha publicat una crida que ha estat reproduïda per la premsa local democràtica per demanar que, els 80 patriotes de Barcelona siguin jutjats per un Tribunal civil i amb garanties de defensa. La crida fa també menció dels processos monstruosos que el franquisme prepara a Madrid i Ocaña.

ADMINISTRACIO

Totes les liquidacions de «LLUITA» i «EDICIONS LLUITA» han d'ésser adreçades al nostre compte xec-postal:

PARIS C.C. 5560-55 «LLUITA» 33, Grange-aux-Belles Paris (2^a)

PREUS DE L'ABONAMENT

Le Gérant: Mathilde KOENIG

Imprimerie S.I.P.N. 14, rue de Paris PARIS-X

La cruesa del terror franquista no atura la lluita dels pobles hispànics

En un combat prop de Barbastre la guàrdia civil deixa un mort i dos ferits greus

El dia 26 del mes passat, els guerrillers que operen per la província d'Oscsa van lluitar combat contra un nombrós grup de guàrdies civils de Barbastre.

La topada va tenir lloc a la matinada prop de Salas Altas en venir els guerrillers de missions de guerra dutes a cap a Penaltilla i Castillazuelos, pobles als quals havien anat per a ajustar comptes als falangistes que tenen terroritzada la comarca.

Durant una llarga estona, patriotes i esbirros franquistes van engegar-se una gran quantitat de trets de fusell i metrallera que se sentien de tot Salas Altas i Castillazuelos.

Els guerrillers van lluitar amb braó i en bon ordre de batalla, tal com correspon als soldats d'un veritable exercit que a les virtuts militars afegeix la justícia de la seva causa.

I el resultat fou completament favorable als guerrillers, els quals, no solament no van caure presoners de la guàrdia civil ni van tenir cap baixa, ans bé van causar la mort del guàrdia Manuel Novoa Borrajo i van fer retirar les forces de la guàrdia civil amb dos ferits greus més que van ingressar a l'hospital militar d'Oscsa.

La guàrdia civil fracassa en la persecució d'una unitat guerrillera

La guàrdia civil de la província d'Oscsa i els tricornis de Lleida sortiren el passat dia 21 d'agost en persecució d'un grup de guerrillers que actuaven prop del poble de Fonç, Ocaña.

Però malgrat que hi posaren tota llur ànima negra en la persecució, no pogueren assolir cap dels objectius que llur comandament els assenyala. Perquè els guerrillers, després de complir la missió encomanada, es feren fonedissos, tan misteriosament com havien aparçut.

Aquesta mobilitat, la possibilitat d'aparèixer i desaparèixer, d'atacar per sorpresa, de fer jugar en llur favor les incidències i el coneixement del terreny, l'ajut i la informació que reben dels pagesos, és la gran arma dels nostres combatents contra els quals fracassen totes les escormentades de les forces repressives de Franco.

Una topada entre Almansa i Encinas

Fa uns dies, el 29 d'agost, tingué lloc una topada entre un grup de guerrillers i les forces de la guàrdia civil de la 135 Comandància d'Albacete.

El combat ocorregué prop del lloc anomenat Sumidores, situat al costat de la carretera d'Alacant, entre Almansa i Múrcia.

Malgrat els esforços de la guàrdia civil, els guerrillers assoliren retirar-se a llurs bases sense sofrir baixes.

Propaganda guerrillera a la província de Badajoz

El passat dia 21 d'agost un grup de guerrillers de l'Agrupació d'Extremadura es presenta a dos quarts de deu de la nit a Malcocinado, poble proper a Cabeza de Buey, província de Badajoz.

Els guerrillers convocaren tots els habitants a la plaça, col·locaren una bandera de la República i després de repartir propaganda antifranquista organitzaren un miting en el curs del qual parlaren diversos dels components del grup. Explicaren als pagesos per què lluiten i que volen els guerrillers i prometeren a la població seguir en el combat fins a anihilar el franquisme, restablir la República i la democràcia i, amb ella, donar la terra als pagesos.

Els habitants de Malcocinado escoltaren amb atenció les paraules dels guerrillers i alguns d'ells van fer preguntes que foren contestades en mig d'una aprovació general. Celebrat el miting, els guerrillers es retiraren a llurs bases acompanyats de la simpatia popular.

L'endemà, els guàrdies civils, quan s'assabentaren del fet, sortiren en persecució dels guerrillers, però l'havien fet ja tard.

Dos nous herois dels pobles hispànics JUSTINO ISABEL RUIZ I FLORENCIO RUBIO s'han fet matar per salvar un campament guerriller

Fa una mica més d'un mes, registràvem l'acte d'heroïsmo del patriota Fermín Lora Rodríguez que a Poia de Siero va fer el sacrifici de la seva vida per salvar un nucli guerriller asturià.

Doncs, bé, a l'altra punta de la Península, a la província de Ciudad Real, a la província de la República havia donat justament el nom de Ciudad Real, dos patriotes més acabats d'emular el magnífic sacrifici de Fermín Lora i d'altres patriotes que s'han fet matar per no col·laborar a l'obra sinistra de la guàrdia civil, instrument d'un règim de terror que, tot assassinant el bon i millor dels fills dels pobles hispànics, ha venut Espanya a l'estranger imperialista.

El sacrifici dels dos patriotes els noms dels quals hem d'incorporar a la història de les nostres lluites per la independència i la sobirania nacionals va tenir lloc la nit del 27 al 28 d'agost a Humberia del Puntal, terme de Retuerta de l'esmentada província de Ciudad Real, i en les mateixes circumstàncies que les de Fermín Lora.

En efecte, els pagesos Justino Isabel Ruiz i Florencio Martín Rubio, fets presoners pel grup de guàrdies civils manats pel botxí Dámaso Cobos Gamero i acusats de fer d'enlla-

ment una crida perquè els demòcrates francesos escriguin cartes de protesta a les autoritats de fet de Barcelona.

«LA DEFENSA»

OBRA UNA SUSCRIPCIO

El periòdic «LA DEFENSE», òrgan del Socors Popular Francès ha reproduït l'article del company Joan Comorera publicat darrerament a «LLUITA» i ha obert una subscripció per a cobrir les despeses de la trama d'advocats a Barcelona.

Les primeres llistes de subscripció que publica reflexen la magnífica acollida

FEDERACIO NACIONAL DE VIATJANTS, REPRESENTANTS I COMISSIONISTES

La Federació Nacional de Sindicats Confederats de Viatjants, Representants i Comissionistes de la Indústria